

Prejudiciële vraag

Moeten de betrokken bepalingen van gemeenschapsrecht in deze sector, inzonderheid de bepalingen van richtlijn 2002/20/EG ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan genoemde nationale bepalingen, met name wet nr. 266/2005, mede gelet op de concrete toepassing ervan door de toezichthoudende autoriteit?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn) (PB L 108, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 24 mei 2012 — Sky Italia Srl/Autorità per le garanzie nelle comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'attuazione della legge sullo sciopero nei servizi pubblici essenziali

(Zaak C-257/12)

(2012/C 217/28)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sky Italia Srl

Verwerende partijen: Autorità per le garanzie nelle comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'attuazione della legge sullo sciopero nei servizi pubblici essenziali

Prejudiciële vraag

Moeten de betrokken bepalingen van gemeenschapsrecht in deze sector, inzonderheid de bepalingen van richtlijn 2002/20/EG ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan genoemde nationale bepalingen, met name wet nr. 266/2005, mede gelet op de concrete toepassing ervan door de toezichthoudende autoriteit?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn) (PB L 108, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 24 mei 2012 — Vodafone Omnitel NV/Autorità per le garanzie nelle comunicazioni

(Zaak C-258/12)

(2012/C 217/29)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vodafone Omnitel NV

Verwerende partij: Autorità per le garanzie nelle comunicazioni

Prejudiciële vraag

Moeten de betrokken bepalingen van gemeenschapsrecht in deze sector, inzonderheid de bepalingen van richtlijn 2002/20/EG ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan genoemde nationale bepalingen, met name wet nr. 266/2005, mede gelet op de concrete toepassing ervan door de toezichthoudende autoriteit?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn) (PB L 108, blz. 21).

Beroep ingesteld op 25 mei 2012 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-263/12)

(2012/C 217/30)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Patakia en B. Stromsky)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— te verklaren dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn alle noodzakelijke maatregelen te nemen om de steun uit hoofde van steunmaatregel C 48/08 (ex NN 61/08) van Griekenland ten gunste van Ellinikos Xrysos SA, waarvan is vastgesteld dat hij onrechtmatig is en onverenigbaar met de interne markt, overeenkomstig artikel 1 van het besluit van de Commissie van 23 februari 2011 [kennisgeving geschied onder nummer C(2011) 1006] terug te vorderen, en door de Commissie hoe dan ook niet adequaat te informeren over de maatregelen die zij heeft genomen om gevolg te geven aan dat artikel, de krachtens de artikelen 2, 3 en 4 van dit besluit en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1) Op 23 februari 2011 heeft de Commissie besloten dat de steunmaatregel ten belope van 15,34 miljoen EUR die Griekenland in strijd met artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie onrechtmatig aan Ellinikos Xrysos SA heeft verleend door de verkoop van activa en grond onder de marktwaarde en vrijstelling van de bijbehorende belastingen, met als doel de bescherming van de werkgelegenheid en het milieu en het scheppen van een

stimulans voor potentiële kopers van de Cassandra-mijnen, onverenigbaar is met de interne markt. ⁽¹⁾ Bij hetzelfde besluit heeft de Commissie de Helleense Republiek verzocht de steun, vermeerderd met rente, van de begunstigde terug te vorderen. Daarnaast is de Helleense Republiek verplicht de Commissie op de hoogte te houden van de genomen maatregelen om aan dit besluit te voldoen.

- 2) De Helleense Republiek heeft verzocht om verlenging van de termijn van twee maanden waarbinnen zij de informatie moest verstrekken. De Commissie heeft dat verzoek niet ingewilligd omdat het niet naar behoren was onderbouwd.
- 3) Ondanks de aanmaningen die de Commissie op 19 mei en 14 juli 2011 aan de Helleense Republiek heeft gestuurd, is de Commissie binnen de gestelde termijn niets meegedeeld over de maatregelen ter uitvoering van haar besluit.
- 4) Op 8 mei 2012 hebben de Griekse autoriteiten de Commissie ervan in kennis gesteld dat zij Ellinikos Xrysos SA bij brief van 25 april 2012 hebben gemaand de betrokken staatssteun binnen 30 dagen terug te betalen. Niettemin onderstreept de Commissie dat het terug te vorderen bedrag in deze brief niet wordt vermeld. Het is veelzeggend dat de Griekse autoriteiten, hoewel de Commissie de hoofdsom van de staatssteun in het besluit had berekend, niet de rente hebben berekend, zoals zij hadden moeten doen, noch daarvan melding maken in hun verzoek aan de vennootschap. In elk geval hebben de Griekse autoriteiten pas 14 maanden na het besluit van de Commissie voor het eerst gereageerd en heeft de Commissie sindsdien geen nadere informatie ontvangen over de terugvordering van de omstreden staatssteun.

⁽¹⁾ Artikel 1 van het besluit van de Commissie van 23 februari 2011 betreffende steunmaatregel C 48/08 (ex NN 61/08) van Griekenland ten gunste van Ellinikos Xrysos SA.

Beroep ingesteld op 7 juni 2012 — Europese Commissie/Hongarije

(Zaak C-286/12)

(2012/C 217/31)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Enegren en K. Talabér-Ritz, gemachtigden)

Verwerende partij: Hongarije

Conclusies

- vaststellen dat Hongarije niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens de artikelen 2 en 6, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november

2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽¹⁾, doordat Hongarije een nationale regeling heeft vastgesteld volgens welke het dienstverband van rechters, openbare aanklagers en notarissen op 62-jarige leeftijd verplicht wordt beëindigd, zodat sprake is van een verschil in behandeling op grond van leeftijd dat niet wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en dat in elk geval niet passend of noodzakelijk is om het beoogde doel te bereiken;

— Hongarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig de Hongaarse regeling voor de verplichte maximumleeftijd van rechters, openbare aanklagers en notarissen wordt het dienstverband van de beoefenaars van die beroepen beëindigd zodra zij een bepaalde leeftijd hebben bereikt, thans 62 jaar, terwijl zij voorheen hun functie konden blijven uitoefenen tot de leeftijd van 70 jaar. Volgens de betwiste regeling wordt het dienstverband van rechters en openbare aanklagers die de nieuwe maximumleeftijd vóór 1 januari 2012 hebben bereikt, op 30 juni 2012 beëindigd, en dat van rechters en openbare aanklagers die deze leeftijd tussen 1 januari 2012 en 31 december 2012 bereiken, op 31 december 2012. Voor notarissen treedt de verlaging van de verplichte maximumleeftijd van 70 jaar naar 62 jaar in werking op 1 januari 2014.

De Commissie voert ter ondersteuning van haar beroep wegens niet-nakoming de onderstaande rechtsgronden en argumenten aan.

Om te beginnen levert de betwiste nationale regeling een verschil in behandeling op grond van leeftijd in de zin van artikel 2 van de richtlijn op, aangezien rechters, openbare aanklagers en notarissen die de nieuwe verplichte maximumleeftijd hebben bereikt, minder gunstig worden behandeld dan alle andere in actieve dienst zijnde personen die deze leeftijd niet hebben bereikt.

Een regeling die leidt tot een verschil in behandeling op grond van leeftijd, valt onder het discriminatieverbod, tenzij is voldaan aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1, van de richtlijn. Volgens die voorwaarden moet de regeling objectief worden gerechtvaardigd door een legitiem doel en moeten de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn (evenredigheidsbeginsel).

De betwiste regeling bevat geen uitdrukkelijk legitiem doel en een dergelijk doel kan evenmin uit de context van de regeling worden afgeleid. Dat alleen is voldoende om te kunnen spreken van schending van de richtlijn, aangezien dit een belemmering vormt voor de rechterlijke toetsing van de vraag of de nationale regeling rechtmatig en evenredig is. Wat betreft de vraag of de doelen die tijdens de [administratieve] niet-nakomingsprocedure zijn aangevoerd, legitiem zijn, is het zo dat alleen doelen die betrekking hebben op het sociaal beleid, kunnen dienen ter rechtvaardiging van een uitzondering op het verbod van discriminatie op grond van leeftijd.